

Протокол

№

гр. София, 20.06.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 20.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **2639** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 10:30 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – К. Р. К., редовно уведомен, явява се лично, доведен от органи на ГДО, и се представлява от адв. Д., с пълномощно по делото /л. 50/.

ОТВЕТНИКЪТ – Началникът на Затвора - София, редовно уведомен, представлява се от юрк. К., с пълномощно по делото /л. 49, на гърба/.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

СВИДЕТЕЛЯТ – Ц. Т. С., редовно призован, явява се лично, доведен от органи на ГДО.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА молба от жалбоподателя, постъпила на 09.05.2024 г., след предходното съдебно заседание, с която е поискал копия на

ДОКЛАДВА молба от жалбоподателя от 16.05.2024 г. с искане да бъде задължен ответника да представи копие на Указание на гл. директор на ГДИН, относно прилагането на чл. 170, ал. 2 от ППЗИНЗС за освобождаване от работа на лишени от свобода.

ДОКЛАДВА писмо, постъпило по факс на 05.06.2024 г. от ответника, с приложени обяснения на мл. Инспектор готвач В. П..

ДОКЛАДВА на страните, че съдът е изпратил писмо до ГДИН, с което е изискал указания за прилагане на чл. 170, ал. 2 от ППЗИНЗС, но към настоящия момент няма

отговор.

АДВ. Д.: По писмените доказателства – обяснения, да се приемат.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представени обяснения от инспектор готвач П., относно предоставянето ключ на жалбоподателя.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ К. /лично/: Аз съм назначен като хлебар в затвора. Там съм по заместване. Не съм съгласен с обясненията, защото не е моя работа това нещо.

АДВ. Д.: Моля да разпоредите да се свалят бележниците на доверителя ми.

СЪДЪТ РАЗПОРЕДИ да се свалят бележниците на жалбоподателя.

Служители на ГДО извършват съответното действие.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ К. /лично/: Представям оригинала на трудова характеристика, изготвена от гл. готвач П., като пояснявам, че аз съм назначен като хлебар. Моето задължение е да сваля хляба в 6 сутринта и да го подреда за сутрин, обяд и вечеря.

ЮРК. К.: Не възразявам да се приеме.

СЪДЪТ по така представената трудова характеристика,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА същата като писмено доказателство по делото.

СНЕМА самоличността на свидетеля:

Ц. Т. С. – 44 г., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора София, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН за отговорността по чл. 290 от НК, обеща да говори истината и да не затаява такава.

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Желая да свидетелствам. Познавам жалбоподателя. Знам за случая. Аз съм му бил колега. Работехме в кухнята на затвора. Аз бях помощник готвач. Аз също заведох дело, което спечелих. Същото нещо – те ме ловят, че давам хляба или например, давам нещо и после ме пращат да изпълнявам нещо, което не е мое задължение. Шефът си държи краката горе на бюрото и кой каквото хване – носи.

На въпроси на адв. Д. СВИДЕТЕЛЯТ С.: Беше ми разпоредено да раздавам храна, но аз бях помощник-готвач и трябваше да готвя, а не да раздавам. Не ми е предоставян ключ, там ключове няма. Там всеки взима и граби. Не, не ми е предоставян ключ за цялото помещение. Аз съм пращан да храня, аз съм бил помощник-готвач, а съм пращан да храня и горе при отрядите. Това го знае целия затвор. Докато работихме заедно с К. не е имал забележки. Шефът към никой не е давал забележки, защото му вършехме работата и изпълнявахме всякакви нареждания. Ти си назначен за едно, а вършиш 10. Абсолютно съвестен беше. Да, награждаван е, аз също съм награждаван.

АДВ. Д.: Нямам повече въпроси.

ЮРК. К.: В. П. и в устен разговор с мен споделя, че е много доволен от работата на жалбоподателя и няма възражения по отношение на изпълнение на служебните му задължения. Твърди, че е разчитал на него. В случая става въпрос, че във въпросното помещение се влиза по определен ред и с определен ключ, който му бил предоставен точно с тази цел – да отключи, да свърши работа и да заключи. Проблемът и наказанието, което е получил е за това, че е предоставил ключа на друг лишен от

свобода, който е влязъл, взел е продукти и ги е носил.

АДВ. Д.: Става дума за различни помещения. Това, което е с ключа е едно помещение, а това, за което е наложено наказанието е за друго помещение. Това друго помещение е без ключ и заключалка и не е имало такива и преди.

ЮРК. К.: Мястото, където се съхраняват продуктите, с ключ ли е?

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ К. /лично/: На този въпрос мога аз да отговоря – това не се намира въобще в кухнята. Това е отделно от кухнята, къде се хранят работящите. Там има ключ, има човек, който отговаря да храни целия затвор, всичките работящи. Там хранителни продукти не се съхраняват. Аз ги взимам и ги изнасям, за да дам на лишените от свобода. Взимам ги от самата кухня, със старшина. Съхраняват се в кухнята, преди да ги взема аз.

На въпроси на юрк. К. СВИДЕТЕЛЯТ С.: Помещението с продуктите няма нищо общо с помещението за хранене. Помещението, в което се храни е пред бокса, извън кухнята. Там има един шубер, давам на госпожата и тя си носи храната. Тя остава извън помещението. Вие не знаете къде е, а сте тръгнали да защитавате.

ЮРК. К.: Вие сте пак сте наказани, че сте отстъпили ключ, който не е трябвало да отстъпвате, и че са изнасяни хранителни продукти. Знаете ли за помещението, за което жалбоподателя К. е имал ключ?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Това помещение е извън кухнята.

ЮРК. К.: Няма значение къде е това помещението. Питам дали е имал ключ.

АДВ. Д.: Моля да не се прекъсва свидетеля. Моля и да се направи забележка на ответната страна да не прави внушения занаяпред относно това, щом бил наказан някой за нарушение, значи имало нарушение, и той бил крив до края на света. имало нар и той бил крив. Това са внушения, които влияят, както на съда, така и страните.

На въпроси на Съда СВИДЕТЕЛЯТ К.: Кухнята, в която се приготвя храната, са помещенията отделни. Тя е с ключ и един шубер. Помещението, в което се хранят лишените от свобода е друго помещение. В затвора има етажен корпус, в който хората не работят и се дават на едни хранещи, които го качват по корпуса. А, тези, които са на работа, слизаха преди в един коридор, в едно отделно помещение, в което помещение влизат и хранещите и отново на шубер раздават. Преди го имаше, сега вече го няма. То е отделно от кухнята. Да, това помещение е само за работящи.

На въпроси на Съда ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ К. /лично/: Аз бях хлебар, обаче, когато няма хора, които да раздават яденото – ме изпращат аз да давам храненето само на работящите в помещението, в което те се храниха. Те си го взимат и си го разнасят до групата. А, другите се хранят вътре в групите.

СЪДЪТ /към жалбоподателя/: Помещението, в което се дава храна на работящи заключва ли се?

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ К. /лично/: Имаше човек, който работеше там, но той напусна и мен ме изваждаха да ходя там. Ключове сигурно имаха 10 човека, които са работили там, не само аз. Те си отваряха и аз съм ходил да отварям когато е трябвало.

СЪДЪТ /към свидетеля С./: Помещението, в което се раздава храна заключвало ли се е ?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Ту се заключва, ту не се.

СЪДЪТ /към свидетеля С./: Вие видял ли сте това помещение да се заключва?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Лично аз не съм видял помещението където се раздава храната на работящите да се отключва или заключва. Аз съм бил по групите.

АДВ. Д.: Кога се заключва това помещение?

СЪДЪТ НЕ ДОПУСКА въпроса.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля от залата.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ К. /лично/: Твърди се, че има заповед да се изхвърля тази храна, а сме длъжни да оставим, ако някой работящ закъсне, да дойде да си я вземе. Това го казвам, във връзка с това, че там винаги остава храна и не се изхвърля. Каквото остане от яденето, се дава на кучкарите да си го носят на кучетата на затвора. Няма заповед, която да ме накара да го върна в кухнята. Дори на самата кухня си пише: Храната, която остава, да се изхвърля в контейнерите, защото си ги взимат за някакви прасета и си я карат и ни карат всички да си изхвърляме отвън. Един път ме наказаха за това нещо, с писмено предупреждение, и втори път ме наказват със спиране от работа. Стават две наказания за едно и също нещо. Аз имам задължението да сваля хляба. Ставам в 6 сутринта. Трябва да сваля хляба от камиона в 6 и половина, да направя обяда, да направя вечерята и закуска, и си тръгвам. Хлябът е нарязан и е в пликове, но се смята колко са на диета, колко са с диабет и се слага в касетки. Всеки идва и си взема касетката и си го носи в групата. Като такъв съм назначен - хлебар. Когато няма хора, ме карат да замествам.

АДВ. Д.: Не държим на отговора от директора на ГДИН. С разпита на свидетеля се изясниха неясните моменти.

ЮРК. К.: Считаю, че не е необходим. Той е вътрешноадминистративен акт, който не би следвало да ангажира съда по някакъв начин.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ К. /лично/: Сигурно няма да представи отговор.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Няма да сочим други доказателства.

СЪДЪТ след изявлението на страните, НАМИРА делото за изяснено от фактическа и правна страна и, че за правилното му решаване не е необходимо да бъдат приложени Указанията на главния директор на ГДИН, във връзка с приложението на чл. 170, ал. 2 от ППЗИНЗС.

В тази връзка, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. Д.: Моля да уважите жалбата по подробни съображения в нея. Добавям, че след разпита свидетеля днес, се изясни, че действително моят доверител е осъществявал работните си задължения главно, приоритетно на мястото, на което се изпълняват задълженията на хлебар, но мястото, от което са изчезнали 17 яйца и от там ги е взел А. е друго място. До това друго място, моят доверител е имал достъп само доколкото са му били възлагани спорадично задължения да извърши даването на храна, но само до толкова. Той не е бил отговорен за това, да се отключва помещението от него сутрин, да се заключва вечер и под негов надзор да е това помещение. Това обстоятелства ясно се доказва от показанията на свидетеля С. днес. Считаю, че жалбата за основателна, доказана и че в нея ясно е обосновано основанието, с което твърдим, че е незаконосъобразна обжалваната заповед, с която доверителят ми е освободен от

работа. Той е освободен от работа като не са налице обстоятелствата, които предвижда закона в чл. 170, ал. 2 и ал. 3 от ЗИНЗС и където са указани единствено хипотезите, при които един лишен от свобода може да бъде освободен от работа. Нито една от хипотезите не е налице в настоящия случай. Считам, че наложеното му освобождаване от работа е равностойно на уволнение по КТ, което е такова, предвид разпоредбата на чл. 176 от ППЗИНЗС, предвиждащ, че за условията на полагане труд от лишени от свобода, субсидиарно е приложим КТ. Така, отстраняването от работа се оказва второ наложено дисциплинарно наказание на доверителя ми, освен наложеното му със Заповед № 555 от тази година за същото деяние. Моля да уважите жалбата и направените разноси, за които представяме молба и списък.

СЪДЪТ ПРИЛАГА списъка с разноси.

ЮРК. К.: Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна. От свидетелските показания не стана ясно да знае какъв е редът на отключването и заключването на въпросното помещение, нито да знае какви задължения е имал жалбоподателя, по отношение на тази дейност. Също не стана ясно да е запознат с естеството на нарушението, извършено от жалбоподател, т.е. предостъпването на въпросния ключ на друг лишен от свобода, който да влиза и да се разпорежда с хранителни продукти. По отношение на това, че спирането от работа се явява като второ наказание, моля да го приемете за неоснователно. В случая не става въпрос за трудови правоотношения по смисъла на КТ, и преценката за възлагане и спиране от работа принадлежи на Началника на Затвора, при определени обстоятелства. Освен това, при допуснатите дисциплинарни нарушения, считам, че лишението от свобода, като работещ и в контакт в тази връзка с голям брой лишени от свобода, би могъл да доведе до извършването на допълнителни дисциплинарни нарушения и от други лишени от свобода, както и в случая се е и получило, с предоставянето на ключ, за който е трябвало да отговаря. Правя възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Претендирам 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЗАКОННИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:52 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: